

USÜL= DÜYEK

♩ = 224

UŞŞAK FÂRHİ

= KADER UTANSIN =

GÜLTE=SÂMİ DERİNTUNA

BESTE=CANER BAKIR

Gö nöl bül bü lü me dar gın sa gül
ler sev di ğim o ya ri al dıy sa el
ler Gö züm den a kar sa yağ mur lar set
ler Ben de ğil dost la rım Ka der u tan
sın sın Gıt mı ş se an sı zın
gö nöl ver di ğim Me ha ba de mez se
o dost lı l di ğim Kin dıy sa kal br mi
can dın sev di ğim Ben de ğil dost la rım
Ka der u tan sın sın

Hüz nüm den az ise neğeli an lar

Yok la ra ye nik se e lim de var lar

Gü ven di ğin da ğa -saz yap mış su kar lar

Ben de ğil dost la rım ka der u tan sın

Has ret sem bir hır ka bir lok ma aş

Dert ler den vur duys am ba şı mı ta

Genç yaş tım dü ş tüğ ü be yaz lar sın

Ben de ğil dost la rım ka der u tan sın

son

Gönül bülbulüme, darınsa güller,
Sevdiğim o yâri, aldıysa eller,
Gözümden akarsa, yağmurlar seller,
Ben değil dostlarıım, kader utansın.

İtmişse ansızın, gönül verdiğim,
Merhaba demezse, o dost bildiğim,
Kırdıysa kalbimi, candan sevdiğim,
Ben değil dostlarıım, kader utansın.

Hüznümden az ise, neğeli anlar,
Yoklara yenikse, elimde varlar,
Güvendiğim dağa, yağmışsa karlar,
Ben değil dostlarıım, kader utansın

Hasretsem bir hırka, bir lokma aş,
Dertlerden vurduysam, başımı taşa,
İenç yaşta düştüyse, beyazlar saça,
Ben değil dostlarıım, kader utansın.